

Bir Yıldız Olmalı

– üzgünbiri · 13 Haziran 2019

Bir cam önü çiçeği gibi usul usulüzlemeli sokağı
Sevmeli ufak çocuk telaşsızlığıyla
Şu uzaklar dediğimiz memleketler
Gitmeli oralara
Uzak duyguların sıkmalı ellerini

Şimdi güneşli bir günde kucaklıyoruz hislerimizi
Geceye ve karanlığa dair
Bir yıldız olmalı şüphesiz
Bizim yıldızımız
Şu yürüdüğümüz dereler tepeler
Taşdığımız nimetler sırtımızda
Bir amaca hizmet etmeli

Tanımadığımız kokular değil de nedir bunlar
İpek pelerinler süper kahramanlar
Çocukluğumuz bir perde arkasında
Oynamakta rolünü ustaca
Kayıp giden bu ışığımızdır
Sıkı sıkı saramadığımız ellerle

Hayır ağlamak çözüm değil
Düşünmek de ölümü
Hayat üstüne düşünülmesi gereken bir zanaat değil

Bu esip gürleyen gökyüzünü sakinleştirmeli
Koparmalı salkım salkım köklerini yalnızlığın
Yoksa düşeceğiz biz de
Şu güvercinler farkında değil özgürlüğünün
Anlatmalı herkese
Şu insanlar oturup ağlamakta geçen zamana
Kayıp gidiyor elinden tuttuğumuz her an

Ölümlle kucak kucağayız bazı geceler
Bazı geceler selamlaşmadan yürüyoruz aynı sokaktan

Fark etmeden Őu renkli kaldırım taŐlarını